Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36552
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

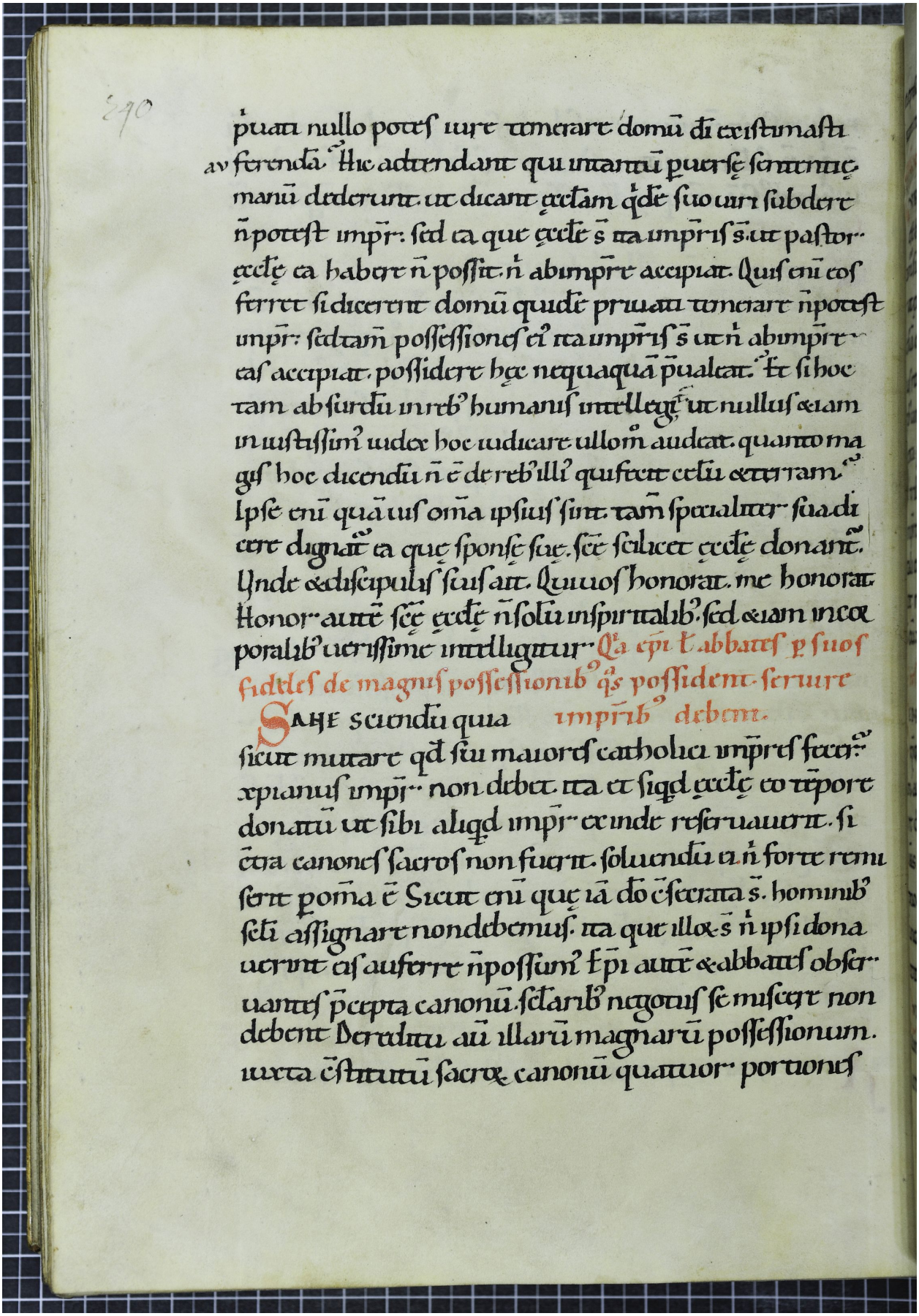

240

priuati nullo potest iure temerari domũ dei existimasti
av ferendũ. Hic adtendant qui intantũ puerse sententie
manũ dederunt. ut dicant ecclam qd de suo uiri subdere
ñ potest impr: sed ea que eccle s̃ ita impris s̃. ut pastor
eccle ea habere ñ possit. ñ ab impre accipiat. Quis enim cos
ferret si diceretur domũ quidem priuati temerari ñ potest
impr: sed tamen possessiones eiusdem ita impris s̃ ut ñ ab impre
eas accipiat. possidere hec nequaquam pualeat. Et si hoc
tam absurdum in reb' humanis intelligi. ut nullus etiam
iniustissimus iudex hoc iudicare ullomodo audeat. quanto ma
gis hoc dicendum ñ est de reb' illis quibus celum et terram.
Ipse enim quia uis omnia ipsius sint. tamen specialiter suadi
cere dignatur ea que sponse sue. sce scilicet eccle donantur.
Unde et discipulis suis ait. Qui uos honorat. me honorat
Honor autem sce eccle ñ solum inspiritalib'. sed etiam inco
poralib' uerissime intelligitur. Qa epi et abbates p suos
fideles de magnis possessionib' qs possident. seruire
Sane secundum quia impribus debent.
sicut mutare qd sui maiores catholici impres fecerunt
xpianus impr non debet. ita et siqd eccle eo tempore
donatum ut sibi aliqd impr ex inde reseruauerit. si
cta canones sacros non fuerit. soluendum ea ñ forte remi
sere poma ē Sicut enim que iam do ēsecrata s̃. hominib'
seli assignare non debemus. ita que illo s̃ ñ ipsi dona
uerunt eis auferre ñ possumus. Epi autem et abbates obser
uantes pcepta canonum. sectarib' negotiis se miscere non
debent Deredito aut illarum magnarum possessionum.
iuxta estitutum sacros canonum quatuor portiones